

FRONT POPULAR

Portantveu del Front Popular d'Esquerres

Càdiç per la República

Acabavem de contemplar l'imponent desfilada del poble tarragoní davant les despulles mortals de l'heroic Comandant del Regiment d'Infanteria d'Almansa núm. 15, senyor Amadeu Insa Arenal, mort gloriosament al front de les forces antifeixistes que atacar el sector saragossà, quan un bon amic nostre, dels serveis de comunicacions i entusiasta republicà, com bon bilbaí, ens ha aturat per a dir-nos amb vertadera emoció: Després del bombardeig del "Jaume I", Càdiç ha caigut a poder de les forces lleials. No obstant us pregem de no donar la notícia fins que vingui la confirmació oficial.

Hem arribat a casa i hem posat tot seguit en funcions el nostre aparell receptor de ràdio amb l'emissora de Barcelona. La nostra impaciència a durat ben poc temps, a les 2 de la tarda l'esmentada emissora ens ha confirmat la notícia amb la consegüent joia per a tots els que estimem com a pròpies la llibertat dels homes i dels pobles.

Amb la caiguda de Càdiç empitjora en gran manera la situació de sí prou

crítica dels sublevats de Sevilla i millora notablement la de les forces lleials en tot el sector del sud d'Espanya.

A les importants preses de San Rafael i Navalperal, a la reincorporació als nostres rengles de Sástago i Siétamo, a les victòries parcials obtingudes en el front del Guadarrama, ve a unir-se aquesta nova victòria de les armes republicanes a Càdiç, victòria que omple de satisfacció a totes les forces lleials al règim i que marca una fita històrica en aquesta lluita a mort a que ens han portat els generals facciosos d'acord amb els mals patriotes que formen els grups de Falange espanyola secundats per la genteta de Gil Robles comptant amb els diners del contrabandista March.

Soldats de la República, Milicians del Front Popular, un esforç més i la victòria és nostra!

Que cada u ocupi el seu lloc! Que no pari la producció a la reraguardia a fi de que tot estigui atès i ben servit.

L'Armada espanyola és amb nosaltres per la salvaguarda de la República

Alcalá Zamora, complicat?

Fa un parell de mesos que Don Niceto va publicar un llibre titulat "Los defectos de la Constitución de 1931". En aquest llibre hom troba gairebé tots els punts del programa de la xurma feixista que encara avui està revoltada a diversos indrets d'Espanya.

Es curiosa la coincidència i interessant. Alcalá Zamora a cada pas parla de la guerra civil, i en parlar d'aquesta guerra que amb posterioritat ha esclatat, retreu tots els defectes de la Constitució que ell combat amb la mateixa precisió, encara que amb més juridicitat, del programa feixista.

Si la qüestió religiosa el preocupa fins a convertir aquesta preocupació en una mania persecutòria, en parlar de l'Estatut de Catalunya ataca amb tota ferocitat la Generalitat i sense escrúpols de cap mena afirma que el plebiscit estatutari fou fals; rebutja la possibilitat que l'Ordre públic ens correspongui i afirma amb tot aplom que cada vegada que havia de signar un Decret en virtut del qual s'aprobava una valoració de serveis a Catalunya sentia una impressió terrible al seu cor de bon espanyol perquè veia desmenbrar-se la sobirania de l'Estat a favor d'una regió privilegiada. Diu en el seu llibre: "Cada Decreto de esa índole que he firmado me ha producido la inquietud de una injusticia..." I més avall afegeix sobre el mateix tema: "De generalizarse los Estatutos, con solo el ya votado, si no se pone remedio, la injusticia llegaría a ser insoportable. El privilegio tributario de cuatro provincias, pequeñas tres de ellas, ha sido soporta-

ble para cuarenta y seis; el de ocho, no podrían resistirlo cuarenta y dos; el de doce, no cabría ni intentarlo para treinta y ocho, y así sucesivamente se acentuaría, con el absurdo y la injusticia, la imposibilidad."

Llegint aquest llibre publicat amb una sospitosa oportunitat, hem de pensar, maliciosament o no, que ha estat llançat a la publicitat amb la repetida sospitosa oportunitat, perquè preparés l'ambient del país contra els homes de la Constitució actual i justificqués la revolta davant l'opinió espanyola. No es pot concebre altre intent en la publicació d'aquest llibre. Perquè tampoc no és concebible en un home d'Estat que tingui tan poc respecte per a les Corts que l'elegiren President de la República, que fa de la bona voluntat dels homes de les Constituents, i per a rebaixar llur valor intel·lectual, afirmi sense escrúpols que la Constitució del 1931 és una pàgina de Dret Constitucional inferior a la de l'any 1812 de les Corts de Càdiç.

I si a totes aquestes inoportunitats i baixeses i menyspreus per als homes representatius de la República, hom afegeix el fet sospitos igualment que un cop publicat el llibre, i en plena efervescència pre-revolució feixista, Alcalá Zamora passa la frontera amb tota la seva família, cal preguntar-se si en els crims d'aquests dies, si en la revolta de la soldadesca emborratxada, ignorant i incapaç, Don Niceto no hi té la seva part de culpa. El temps ho esbrinarà.

Mercurius

Llista del nou Govern de la Generalitat de Catalunya

President	Joan Casanoves
Defensa	Felip Díaz Sandino
Justícia	Josep Quero
Finances	Martí Esteve
Cultura	Ventura Gassol
Governació	Josep M. ^a Espanya
Economia	Josep Terradelles
Agricultura	Josep Calvet
Obres Públiques	Pere Mestres
Treball	Lluís Prunès
Sanitat	Martí Rouret
Assistència Social	Joan Puig i Ferrater

Justícia de guerra

Aplaudim sense reserves les recents disposicions del Govern de la Generalitat declarant places bloquejades a Catalunya aquelles en les quals es produïa la criminal sublevació feixista. L'objecte d'aquesta disposició és, d'acord amb els preceptes del Codi Militar, constituir immediatament i amb caràcter d'urgència els Tribunals de Justícia per veure i fallar les causes contra els caps i responsables de la sublevació.

No dèiem dies enrera i ho repetim avui: s'ha de fer ràpidament justícia. Sobre la marxa —ja que se'ns ha por-

rat a una guerra— els culpables han d'ésser jutjats i les sentències dictades i executades. Siguin les que siguin! Han llançat el país a la desesperació, a la mort i a la ruïna; han encès una guerra; han endolat milers de llars obreres. Bé. Que paguin immediatament la seva culpa i el preu de la sang fraterna que es vessa cada dia.

Ells han encès la guerra. Que siguin jutjats en guerra i sobre la marxa. No és possible esperar que això s'acabi, que no es rendixin els traïdors i còmplices que encara resisteixen, que encara no han vessat prou sang ni sembrat prou ruïna sobre la terra de la República.

Que es faci justícia immediata i inexorable amb els culpables. Això demanem. Justícia de guerra! Per dur que sigui haver de parlar així, més dur i més tràgic és el que aquests assassins han comès amb el poble i amb la República.

La República ha d'acabar amb Joan March

No podia mancar, en aquesta farsa tràgica, la intervenció del sinistre Joan March Ordinas. Com sempre, ha actuat en l'ombra, entre bastidors. Els "divos", els Cabanellas, els Franco, els Goded, els Queipo de Llano, avançaven fins al prosceni amb gran remor de sabres i esperons... i amb més d'una bravada de vi, car el vi sempre ha estat el millor aliat dels generals monàrquics.

Joan March, més llest, més expert, restava entre bastidors. Ara i sempre. El contrabandista mallorquí, el bandoler, l'enemic públic número 1, l'home de les mans tacades amb sang i amb sang, és més pràctic i no està per presumir. Va a la seva: i anar a la seva vol dir anar a la dels altres.

D'aquest individu el difunt Jaume Carner deia que "o bé la República acaba amb ell, o bé ell acaba amb la República". De ben poc anat que no es realitzés la profecia de Jaume Carner. I si no s'ha realitzat no ha estat per manca de ganes.

Hi havia qui ho havia de veure i no ho veia, o no ho volia veure. Si el 14 d'abril el poble no hagués estat tan noble, tan generós, ens hauríem estalviat moltes amargors, moltes decepcions i molta sang.

La República no podia ésser la cosa trista i mesquina que era. La República no podia ésser una festa major perpètua

a base de vermuts d'honor i de banquets d'homenatge. Quan els obrers no poden menjar no hi ha ningú que tingui dret a fer vermuts d'honor ni banquets d'homenatge.

La República, sobretot, no podia ésser una plataforma per a un bandoler com Joan March.

Tres setmanes després de proclamada la República nosaltres, en un article publicat a "La Campana de Gràcia", declaràvem que no creïem en el republicanisme d'homes com Alcalá Zamora i com Santiago Alba, que havien servit la monarquia. I ara llegim que quan Santiago Alba era a París, on havia anat fugint del dictador Primo de Rivera, el bandoler March li pagava l'estada al "Claridge". Naturalment, després el bandoler March presentava la factura. I, emparat per l'Alba, ex-ministre monàrquic, el bandoler March era diputat a les Corts de la República: aquelles primeres Corts que havien d'haver estat una Convenció. Llastimosament, en lloc de Danton, de Robespierre, de Merlin de Thionville, de Cambon, hi havia un Lerroux, un Alba, un Salazar Alonso, un Alcalá Zamora. Per ells, per aquests indesitjables als quals cal ajusticiar com més aviat millor, el poble pensava i deia: —Ens han estafat la República.

Ara cal que no ens l'estafin més. Ara cal rectificar moltes coses i arreconar

però arreconar-los definitivament — molts dels que, disfressats de republicà, ocupen llocs de compromís en la República. S'han d'acabar les disfresses.

Joan March Ordinas ha fugit. Joan March Ordinas, el bandoler el contrabandista, ha pogut fugir perquè hi té una innegable pràctica a fugir.

Doncs bé: cal demanar l'extradició de Joan March Ordinas. Per una raó senzillíssima i cabdal: perquè no és un delinqüent polític sinó un delinqüent comú, i com a delinqüent comú cal tractar-lo. Ell es fa dir home de negocis. Tots sabem, però, que els negocis de March han estat el robatori, el contraban, l'estafa.

Aquesta vegada la República ha d'acabar amb Joan March.

Parlament del Comissari

CIUTADANS:

El feixisme es bat en retirada. Aquesta és la gran veritat del moment arreu de la Península. A tots els fronts de combat els facciosos abandonen posicions tenen centenars de morts i ferits, i la tropa rebel després de sofrir les conseqüències de l'empenta popular es passa a les nostres fileres. Ahir al front d'Aragó al de Guadarrama, al de Sevilla i a altres llocs la desfeta dels rebels va ésser aclaparadora. Avui ha caigut en poder de les forces populars la ciutat de Càdiç i la bandera tricolor oneja majestuosament en aquesta posició on s'havien fet forts els facciosos.

Les tropes deslleials, mancades de fé en la victòria, sense moral i acorralades materialment per l'esperit popular que anima a la nostra gent, no tenen altre remei que rendir-se en tots els camps de lluita. La noblesa de la causa que el poble defensa amb tanta valentia es un element que per si sol fa lluitar a l'enemic amb considerable desventatge impossible de superar.

El sacrifici dels militants de l'exèrcit popular que han donat la seva vida per tal de defensar la llibertat i el règim republicà en contra del moviment facciós no ha estat estèril sinó que ha contribuït a la consecució dels anhels de justícia social temps ha desitjats per les masses explotades i perseguides.

Organització i disciplina al front de lluita! Control i serenitat a reraguarda! Heus ací les dues consignes que faran possible l'acabament immediat de la tasca de sanejament social empresa pel poble.

Avui, podem dir-ho, lluitem amb gran aventatge sobre les forces faccioses i hem d'aprofitar aquesta situació per tal de precipitar els esdeveniments que tanquin aquesta etapa de neteja per a començar l'etapa constructiva aurora de nous camins conductors a aquella llibertat somniada.

Tinc el dolorós deure de comunicar als germans de les comarques tarragonines que ahir tingué lloc l'enterrament del comandant Insa mort al camp de batalla i, cara a l'enemic, les seves darreres paraules foren "he complert la paraula donada i moro per la República i per la llibertat". La seva vida posada al servei del poble i la seva mort al de l'honor el fan mereixedor de la gratitud del Govern de la Generalitat i del de la República i del record etern del poble de les comarques tarragonines.

Els criminals feixistes i monàrquics

causants de tantes tragèdies poden errogullir-se de la seva obra. El poble dempeus vetlla i vetllarà a desgrat de tots els sacrificis per a que mai més pugui ésser possible un nou intent de dictadura.

VISCA CATALUNYA!

VISCA LA REPUBLICA!

Dels fronts de combat Una gran victòria de les forces del front de Saragossa

**Ha estat copada una columna
facciosa composta de prop de
dos mil homes, els soldats de
la qual s'han compromès a
lluitar per la presa de
Saragossa**

Sàstago, 5. — Aquest matí les forces lleials de la cinquena columna que actua a les ordres dels capitans García Miranda i Zamora, i són caps de les milícies els companys Ortiz i Joaquim Ascaso, ha obtingut una resonant victòria al front de combat de Sàstago-La Zaida.

A les deu del matí una columna de forces faccioses de Quinto, integrada per uns 1.600 homes al comandament de l'ex-coronel retirat Antoni Perales Labayen, sortí d'aquella vila amb gran quantitat de material de guerra per tal de portar a terme un moviment envoltant sobre les forces que ocupen Sàstago. Aquesta posició era de cabdal importància per als facciosos pel fet de trobar-s'hi una central elèctrica que subministra fluid a més de la meitat de Saragossa. Les forces enemigues avançaren sobre Sàstago; tractaren de realitzar el moviment envoltant que pretenien i copar d'aquesta manera les forces lleials establertes a l'esmentada posició.

Però les forces antifeixistes de Sàstago, comandades per l'heroic capità Zamora, en un total d'uns 300 homes, aconseguiren frustrar els propòsits de l'enemic convertint els projectes de moviment envoltant en una franca derrota. La columna facciosa ha estat copada pels nostres milicians i soldats, que componen tres columnes mixtes.

L'enemic, després d'oposar breu resistència davant l'entusiasme i el coratge dels valents defensors de la República, es desmoralitzà per complet i tota la columna es va rendir immediatament. Es va ocupar als feixistes un cotxe amb cinc aparells de ràdio, tres cavalls i diverses mules, així com també una companyia sencera de fusells metralladores amb tot el seu equip, gran nombre de fusells, granades de mà i altre material de guerra.

El nombre de morts i ferits dels feixistes és tan gran que a hores d'ara és impossible establir la xifra exacta.

La columna derrotada s'anomenava ella mateixa la "Legión negra" i anava, com hem dit, comandada per l'ex-coronel Antoni Perales, que ha resultat greument ferit. Els soldats del regiment que formava part de la columna s'han passat en massa a les forces lleials i ha abandonat llurs caps traidors. Companys senceres s'han presentat al cap de la columna victoriosa, l'heroic capità Miranda, que tan ressonant triomf ha aconseguit.

Com a fet interessant cal destacar que els soldats que han abandonat llurs caps demanaven el fusell per anar a la primera línia a defensar la República.

Les forces comandades pel capità Zamora es bateren amb una energia i valor veritablement insuperable, que els ha permès aconseguir tan important victòria. Els soldats que s'han passat a les nostres forces han manifestat que a mesura que nosaltres avancem s'anirà augmentant la desmoralització dels rebels, i a les portes de Saragossa només necessiten les forces allà situades veure entrar les forces alliberadores per a sumar-s'hi i revoltar-se contra els seus caps traidors.

Les forces republicanes al front aragonès s'han apoderat de diversos canons, municions i queviures tramesos des de Saragossa

Fraga, 5. — Comuniquen del front que una de les nostres columnes lleials s'ha apoderat d'un comboi tramès des de Saragossa. Es tracta de diversos canons, queviures, municions, flassades i medicaments.

Els capturats han dit que els facciosos només tenen en llur línia exterior dues peces d'artilleria que porten d'una banda a l'altra en camions.

Afegixen que els rebels tenen a Torrero la principal línia defensiva que es perllonga al llarg del Canal Imperial.

La columna Pérez-Farràs-Durruti captura material de guerra als feixistes i els fa trenta presoners

Bujaraló, 5. — Aquest matí una avançada de la columna Pérez Farràs-Durruti sortí de Bujaraló per tal de fer una petita incursió, i s'han apoderat d'un camió blindat, un tanc, quatre metralladores i trenta feixistes, als quals s'ha fet justícia.

Les forces lleials avançaren trenta quilòmetres al front aragonès i coparen una columna de forces rebels

El President felicita les forces republicanes

El conseller de Defensa de la Generalitat, tinent coronel senyor Sandino ha visitat, a les 9 de la nit, el President de la Generalitat senyor Companys, per tal de donar-li les darreres noves del front d'on arribava el senyor Sandino.

Segons les seves notícies, la columna del centre ha avançat 30 quilòmetres en direcció a Saragossa, i després s'ha replegat per a fortificar-se a 15 quilòmetres.

L'avançament ha estat general a tot el front.

El fet d'haver estat copada a Sàstago, una columna de més de 2.000 homes, ha produït extraordinari entusiasme. Aquesta columna intentava prendre Sàstago, ocupada de fa alguns dies per les forces republicanes, però ha estat copada i reduïda per les forces lleials. Tots els soldats han passat al nostre costat i s'han ofert per anar a l'avançada quan es vagi sobre Saragossa per tal de demostrar d'aquesta manera a les tropes d'aquella guarnició que han estat vilment enganyades pels seus caps feixistes.

Han estat preses a l'esmentada columna 20 metralladores, 5 canons i tot l'armament, amb gran quantitat de municions.

El senyor Companys ha pregat al conseller de Defensa senyor Sandino, que trasmeti a totes les forces lleials republicanes el testimoni de la seva més calorosa felicitació.

Totes les impressions del front, són excel·lents.

Els rebels continuen sofrint derrotes a Astúries

Santander, 5. — Els minaires d'Astúries continuen dominant la situació.

Les tropes del coronel Aranda intentaren avançar, però les bateries dels minaires els obligaren a retirar-se, causant-los quaranta baixes.

Forces faccioses es dirigien a San Esteban de la Cruz, prop del Cementiri, i s'entaulà una batalla que acabà amb la fugida dels rebels, als quals es causaren moltes baixes.

La lluita es circumscriu principalment, a la zona compresa entre el manicomi provincial i Lugones.

A Gijón, el focus insurgent que mantien caps de la presó, s'ha rendit, i els de la caserna de La Roca han iniciat un parlament per a estipular les condicions de llur lliurament.

Dues columnes formades a Cuenca

Cuenca, 5. — La província de Cuenca segueix en completa tranquil·litat.

El seu veïnat contribueix dins dels seus mitjans a cooperar amb les columnes que lluiten contra els rebels.

Han estat tramesos de Cuenca dues columnes, una de mil homes i l'altra de mil sis-cents, que lluiten al Guadarrama.

A la capital, el Governador senyor Sánchez Garrido, compenetrat amb el Comitè d'enllaç del Front Popular, desenvolupa una tasca encaminada a la normalització de la vida ciutadana.

Ha estat conquistat San Fernando.-El port de Sevilla incomunicat.-S'accentua el setge de Granada

L'Honorable President de la Generalitat ha rebut un telegrama oficial de Màlaga, comunicant-li les notícies següents:

"La situació segueix normal. Obceixen amb disciplina les ordres centrals sindicals de la C. N. T. i de la U. G. T. Els obrers no allistats a les Milícies, els quals han tornat al treball, havent recuperat la població el seu aspecte d'absoluta normalitat que existia abans dels tràgics successos provocats pels traidors a la República. El coronel Asencio, comandant militar de la plaça, publica avui una ordre reorganitzant els comandaments de la Comandància, guàrdia civil i el 16 terç. Els elements obrers, en la zona rebel, han tallat la conducció elèctrica, i han deixat sense llum Algecires, La Línea, San Roque i altres pobles fins a Cádiz. Ahir al matí un avió enemic intentà bombardejar el camp d'aviació de Màlaga, però els vaixells de guerra li feren foc, i l'obligaren a fugir.

En desembarcar els mariners de l'esquadra foren acollits amb mostres d'entusiasme per la població civil confraternitzant amb el poble, donant origen a escenes d'emoció intensa.

Un vaixell carregat de ciment, ha tirat 30 mil sacs de ciment ràpid al mig de la desembocadura del Guadalquivir, i destruí completament la navegació pel riu, excepte pels velers d'escàs calat. Amb això queda incomunicat el port de Sevilla. Tenim notícies fidedignes, per les quals podem assegurar que les famílies del general Queipo de Llano i d'altres caps rebels de Sevilla, s'han refugiat a Gibraltar. Això demostra la desmoralització que s'ha apoderat dels alts comandaments. L'esquadra i l'aviació han bombardejat eficaçment les places marroquines, així com Algecires i La Línea amb visibles resultats. També fou bombardejat Cádiz, les comunicacions de la qual amb l'interior, han estat tallades gràcies a l'acció de la nostra esquadra. S'ha captat un radio del general Varela dirigit al general Franco, manifestant-li que la seva situació és insostenible i que de continuar l'atac en

aquestes condicions, es farà pràcticament impossible i inútil la defensa.

Per notícies particulars rebudes de San Fernando, se sap que un capità d'Infanteria de Marina s'ha aixecat contra els rebels i ha ocupat la població, que es troba a dotze quilòmetres de Cádiz.

El cercle de Granada es fa cada vegada més estret. Uns soldats fugitius asseguren que la moral dels rebels és cada moment més decaïda, i que els queviures comencen ja a escassejar en aquella plaça. Ahir al matí, les nostres forces, després d'un eficaç atac, s'apoderaren de dos canons enemics. L'emperia i l'entusiasme de les forces lleials, guàrdia civil, guàrdies d'assalt, carabiners, exercit i milícies, és realment formidable.

La província de Màlaga està completament lliure de la contaminació feixista, i s'ha imposat l'obligació d'ajudar fort i eficaçment els nostres germans de les províncies limítrofes, per tal que puguin acabar aviat amb els facciosos. Les notícies optimistes que es reben de la resta d'Espanya, augmenta encara més l'entusiasme dels valents malaguenys."

SECCIO OFICIAL

AJUNTAMENT DE TARRAGONA

Departament de Mercats i proveïments

A l'objecte d'acoplar l'horari dels establiments del ram de l'alimentació de la ciutat amb els dels Mercats públics, en compliment del Decret del Departament de Treball de data 24 de juliol prop-passat, d'acord les representacions obrera i patronal, han fixat el següent

Horari

Dilluns, dimarts, dijous i divendres:

De 8 a 13 i de 17 a 19.

Dimecres: De 8 a 12.

Dissabtes: De 8 a 13 i de 17 a 20.

Aquest horari regirà per tots els establiments de venda al detall del ram de l'alimentació, a partir del proper dissabte, dia 8 de l'actual.

Notes informatives

Imponent manifestació de dol popular

Ahir, a les dotze del migdia, es formà davant l'Hospital civil la comitiva que havia d'acompanyar les despulles del que fou heroic Comandant del Regiment d'Infanteria d'Almansa núm. 15, senyor Amadeu Insa Arenal, fins a la carretera de Barcelona, per tal de traslladar-lo a dita ciutat i d'allí a Mahó on havia nascut.

El cadàver, convenientment embalsamat i dipositat en un fèretre de caoba, cobert amb la bandera nacional, fou portat a espalles d'individus de les distintes armes que guarneixen la nostra ciutat, seguit de les corones ofrenades per els diferents instituts armats.

A la presidència del dol hi vègrem a tots els representants de les diverses entitats polítiques i sindicals que integren el Comitè Executiu del Front Popular, les Autoritats civils i militars, el Degà del Cos consular, representacions de les entitats econòmiques i culturals, etc.

Donaven guàrdia d'honor al cadàver Moços de les Esquadres de Catalunya i seguien darrera del dol la banda del Regiment, una companyia del mateix i diverses seccions Guàrdia civil, Carabiners i de les Milícies Antifeixistes.

La comitiva ha recorregut els carrers Rambla de Pau Iglesias, Comte de Rius, Rambla del 14 d'Abril, fins al davant del Banc d'Espanya, retornant pel passeig central del mateix i pel carrer d'Angel Guimerà a tornat a la Rambla de Pau Iglesias fins a l'extrem Est, on s'ha despedit el dol als acords de l'Himne de Riego.

Una multitud compacta de ciutadans de tots els estaments ha presenciat el pas de la fúnebre comitiva saludant amb el puny clos i enlaire les despulles de l'heroic militar que ha donat la vida per la pàtria en el front de batalla d'Aragó.

A tots els familiars del disortat militar enviem en aquestes ratlles l'expressió del nostre més sentit condol per tan irreparable com dolorosa pèrdua.

Per a atendre assumptes propis del seu càrrec a la Corporació municipal cessa en les funcions de Director d'aquest diari el nostre estimat company J. Bru i Ferrer.

Per a substituir-lo ha estat designat el jove mestre Josep Recasens i Jordà, al que desitgem molts encerts en el seu càrrec.

En aquest nomenament Comissari Delegat a la Companyia Arrendatària de Tabacs el militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Josep Segalà Ilagostera.

Federació de Treballadors de l'Ensenyament. — Secció de Tarragona

"La F. E. T. E. assabenta a tots els mestres parats que ha obert una borsa de treball i que tots els mestres que vulguin inscriure's per a regentar escoles, poden passar per la Secretaria de la dita borsa, Casa del Poble, Rambla 14 d'Abril, Tarragona."

El Secretari general

Molt important

L'Administració principal de correus, d'acord amb el Comitè Antifeixista establirà, a partir de demà, dissabte un servei diari de correspondència entre Tarragona i el front d'operacions de l'Aragó, gratuïtament per als milicians.

També es rebran paquets postals que no depassin de cinc-cents grams amb destinació a les forces lleials que lluiten en el dit front.

Donatius rebuts per a l'Hospital de Sang del Front Popular i batalló expedicionari

Manuel Virgili	1.000'—
Josep Balar	130'—
Ideal Bar	25'—
Gremi Tosiners	535'—
Josepa Gonsés	1.000'—
Baldomer Mallol	50'—
Família Tomàs Alacaraz	35'—
Carme Farré Vda. de Tomàs	25'—

El que diu la premsa

"DIARI DE BARCELONA"

Moments solemnes

A mida que van passant els dies s'observa arreu de Catalunya un moviment ascensional dins el sentiment nacional Català. Les darreres convulsions que han portat com a conseqüència l'aixafament del feixisme, tantost aquest es proposa d'aixecar el seu cap verinós, van superant-se de mica en mica per donar pas a un anhel anànim de construcció i avançament. Havia d'ésser així; és la llei natural del sentiment de pàtria tal com l'entenen els nacionalistes catalans que fa possible aquest afany d'unificar les tendències político-socials que un mes enrera eren gairebé irreconciliables.

No ho volgüeu atribuir a cap altre motiu. La nit epopeica del dissabte revolucionari, varen trobar-se al carrer els que lluitaven per la llibertat, el matí del diumenge, davant les Dressanes queien occis pel mateix plom homes com Fontbernat i Ascaso, entre altres herois, que representaven en el camp polític dues tendències ben distintes. I és que el feixisme ja feia temps que combatia; no tant sols la metralla té efectes destructors, la genteta d'"ordre" havia aconseguit enfrontar organitzacions obreres i nacionalistes, més la lluita contra el feixisme ens ha agermanat i es natural que tots plegats ens unim per a fer fructificar la llavor de la victòria.

Seria suïcida, al nostre entredre, voler matissar i obrar amb intransigència. Són moments els actuals, que no permeten ni divagacions ni histerismes. Si en comú s'ha triomfat, de la mateixa manera s'ha de consolidar la victòria; això sí, ni un pas enrera, sempre mirant endavant, cap a l'horitzó d'aquesta Catalunya que serà generosa, humana i justa si els que poden s'ho proposen. Nosaltres sempre amatents.

Visca Catalunya!! Visca la Justícia Social!!

Sugrañes, Impresor. — Tarragona